

The background of the entire image is a night sky filled with stars. A prominent feature is the Milky Way galaxy, which appears as a bright, colorful band of light stretching diagonally across the frame from the bottom left towards the top right. The colors of the galaxy range from deep blues and purples to bright oranges and yellows. In the lower center of the image, the silhouette of a person stands on the peak of a dark, rounded hill. The person is facing away from the viewer, looking up at the vast expanse of the universe. The overall mood is one of awe and contemplation.

Погледни
към
НЕБЕТО

Никола Димитров

Погледни към Небето

В 7 глава на книгата Деяния е описана историята на убиването на първия мъченик - Стефан. Понеже той много обичаше Бога, той проповядваше смело за Исус, но религиозните водачи в Израел не искаха това и решиха да го убият.

За да могат да го хванат им трябваха свидетели на някакво негово „престъпление“. Религиозните водачи докараха фалшиви свидетели, които обвиниха Стефан в разни противозаконни неща и така успяха да го хванат. Той поиска възможност да се защити и след като му я дадоха, той започна да им проповядва за Исус и как те – религиозните водачи - бяха виновни за смъртта на Исус, но как Бог реши да Го възкреси и как сега Той беше вече Господ.

Накрая той завърши проповедта си с думите:

*Твърдоглави и с необрязано сърце и уши!
Вие постоянно се противите на Святия
Дух; както правеха бащите ви, така
правите и вие. Кого от пророците не*

гониха бащите ви? А при това и избиха онези, които пророкуваха за идването на Исус, на Когото вие сега станяхте предатели и убийци, вие, които приехте закона от ангели и не го опазихте.

Библията казва за религиозните водачи, че като чува всичко това, сърцата им се късаха *от яд* и те скърцаха със зъби към него. Те бяха напълно готови да го убият с камъни.

Представете си ситуацията - стотици разгневени и озлобени религиозни водачи наобиколили един Божий човек, който им казва истината в очите. Те се пръскат от яд, буквално са позеленели и готови всеки момент да вземат камъните и да започнат да хвърлят по него.

В този момент Стефан им казва: „*Чакайте, чакайте, чакайте! Я, небето е отворено и ето Го Исус, стои отдясно на Бог Отец на престола.*“ Уау! Не е ли уникално, посред такава ужасна ситуация да можем да видим небето отворено и Исус да ни се усмихва?

Ние също попадаме в много невъзможни ситуации. Може би не чак да ни заплашват с убиване с камъни, но все пак, за нашето време, толкова много неща ни атакуват и изглеждат като невъзможни за нас - неща

свързани с брака ни, семейството ни, децата ни, родителите ни, приятелите ни, църквата ни, работата ни, бизнеса ни. Те изглеждат като толкова огромни, че ни поглъщат изцяло, поглъщат мисленето ни (не можем да мислим за нищо друго), отчайват ни, депресират ни, искат да ни „убият“ с камъни и няма ли да е чудесно да можем и ние като Стефан, вместо ситуацията, да видим Небето отворено и Исус до Бог Отец?

Деяния 7:55-56 казва:

А Стефан, изпълнен със Святия Дух, погледна към небето и видя Божиата слава и Исус, стоящ отдясно на Бога; и каза: Ето, виждам небесата отворени и Исус, Който стои отдясно на Бога.

В този момент всички религиозни водачи изкрещяха със силен глас, запушиха си ушите и като един се нахвърлиха върху него. И като го изтласкаха вън от града, хвърляха камъни по него.

И свидетелите сложиха дрехите си при краката на един млад мъж на име Савел. И хвърляха камъни върху Стефан, който призоваваше Христос с думите: Господи Исусе, приеми духа ми. И като коленичи,

*извика със силен глас: Господи, не им
зачитай този грях. И като каза това,
заспа.*

Как можеше Стефан, посред толкова ужасна ситуация, да заспи в мира на Бога, докато го убиваха? Исус също спреше посред бурите, в лодката - спи, докато навън се надига буря. Стефан пък спеше докато го убиваха - УАУ!!! Само когато можем да **спим** посред проблемите си, само тогава имаме силата да се **справим** с тях. Ние заповядваме на бурите да изчезнат, но поради паника и страх. Те няма да спрат, докато ние не се научим да **спим** посред тях и да заповядваме с **власт**, а не от **страх**. Но как става този номер? Нека видим отново Деяния 7:55

1). **А Стефан / НО Стефан / Стефан, обаче** - ситуации, обстоятелства, проблеми, трудности, а / но / обаче Стефан... Той правеше нещо различно в този момент, така че първа стъпка е независимо от ситуацияте за нас да може да се каже: „ситуации, обстоятелства, проблеми, трудности, а / но / обаче той/тя...”

2). Стихът продължава, „**А Стефан, изпълнен със Святия Дух.**“ Ааааааа, ето как ставало. Трябвало да бъдем изпълнени със Святия Дух значи. Трябвало Святия Дух да ни даде способност. Трябвала ни Божията благодат и намеса. Не било от нас, а от Бога. А как се изпълваме? Библията казва да не прием от виното на света, следствието от което е разврат, тоест, виното на всичко светско, а да се изпълваме с Духа като пеем на Бога, като Го хвалим, като Го издигаме и като Го величаем постоянно.

3). „**А Стефан, изпълнен със Святия Дух, погледна към небето.**“ Думата **погледна** е преведена по 15 различни начина в различните Библии. Ето ги:

1). **Стефан погледна нагоре целеустремено в небето.** Въпреки че около него беше ураган, той целеустремено гледаше в друга точка.

2). **Стефан се захласна по небето.** Това говори за възхищение от Бога, посред трудностите.

3). **Стефан зяпаше в небето.** Това говори за пълна отплеснатост по Бога и непукизъм за това, което се случва около него.

4). **Стефан погледна нагоре към небето.** Това говори за фокуса ни, не към обстоятелствата, а към небето.

5). **Стефан погледна по посока на небето.** Това говори за смяна на посоката на погледа ни.

6). **Очите на Стефан бяха фиксирани в небето.** Това говори за основата ни, стабилността ни, канарата ни - Небето, а не Земята.

7). **Стефан погледна задълбочено в небето.** Това говори за гледане при което нищо друго не виждаме.

8). **Стефан погледна право в небето.** Това говори за не-губене на време в това да гледаме ситуацията. Не като много християни, които първо изчерпват всички други възможности и чак тогава се сещат за Бога.

9). *Стефан* **имаше очи единствено за Бога**. Това говори, че дори не ни интересува нищо друго; имаме очи единствено за Бога.

10). *Стефан* **фиксира погледа си в небесната област**. Оооо, това обяснява, че областта на Духа е също област в която можем да виждаме и е добре да започнем повечко да гледаме в нея.

11). *Стефан* **погледна към облаците**. Това говори за физическо действие от наша страна, като погледнем към облаците и се изпълваме с мир.

12). *Стефан* **се загледа в небето**. Това говори за смяна на перспективата.

13). *Стефан* **се зазяпа здраво нагоре в небето**. Това говори за пълна отдаденост и любопитство за другата област.

14). *Стефан* **впери погледа си в небето**. Това говори за усилие от наша страна - впери. Той се насили.

15). *Стефан* **устреми поглед към небесата**. Това говори за постоянство, а

не само за еднократно действие. Видение, посока, цел, устрем.

И така, целият стих, Деяния 7:55, със всички преводи заедно, гласи:

*А Стефан, но Стефан, Стефан обаче, изпълнен в цялото си същество със Святия Дух, Който му даде благодат и способност, **погледна нагоре целеустремено към и в небето; захласна се; зазяпа се; погледна по посока на небето; очите му бяха фиксирани задълбочено и право в небето, до степента до която имаше очи единствено за Бога, тъй като фиксира погледа си в небесната област на Духа; погледна към облаците; загледа се и се зазяпа здраво нагоре в небето; впери погледа си и устреми поглед към небесата като нещо постоянно, и видя Божията слава и Исус, стоящ отдясно на Бога; и каза: Ето, виждам небесата отворени и Исус, Който стои отдясно на Бога.***

Бог да ви благослови!